

Det Anarkistiska Biblioteket

Är polisen verkligen nödvändig?

7 myter om polisen

RebelZines

RebelZines
Är polisen verkligen nödvändig?
7 myter om polisen

Mottogs 2024-22-24 från shorturl.at/oSh8c

sv.anarchistlibraries.net

Innehåll

7 MYTER OM POLISEN	3
------------------------------	---

också mer benägna att dödas, begå självmord och kämpa med missbruk än de flesta sektorer i samhället. Allt som uppmuntrar poliser att sluta sina jobb ligger i deras bästa, även deras nära och käras och samhällets intresse. Låt oss skapa en värld där ingen förtrycker eller är förtryckt, där ingen behöver leva i rädsla!

”Ta reda på vad folk tyst går med på, så har du funnit den exakta graden av orättvisa och fet som kommer att påtvingas på dem, och detta kommer att fortsätta tills de motverkas med antingen ord eller slag, eller båda.”

- Frederick Douglass

Hej, tack för att du läste denna zine!

Vårt mål på RebelZines är att ge ett alternativt perspektiv på de problem och obalanser vi ser i världen, samt att motivera till att tänka utanför boxen som staten har placerat oss i.

Vi vill göra revolutionär litteratur enkelt att läsa och ge ut. Alla zines går att ladda ner och skriva ut gratis. Mer information finns på länken nedanför.

linktr.ee/rebelzines

FÖRÄNDRING BÖRJAR MED KUNSKAP!

samexistera fredligt; ett samhälle som inte kan lösa sina egna konflikter kan inte förvänta sig att segra mot en mer kraftfull ockuperande styrka. Under tiden bör oppositionen mot polisen ses som en avvisning av en av de mest graverande källorna till förtryckande våld, inte som ett påstående att utan polis skulle det inte finnas något våld. Men om vi någonsin kan besegra och avskaffa polisen, kommer vi säkert att kunna försvara oss mot mindre organiserade hot.

”Att göra motstånd mot polisen är våldsamt - det gör dig inget bättre än dem”

Enligt detta tankesätt är våld i sin natur en form av dominans, och därmed motstridig med oppositionen av dominans. De som ägnar sig åt våld spelar samma spel som sina förtryckare och förlorar därmed redan från början.

Detta är farligt förenklat. Är en kvinna som försvarar sig mot en våldtäktsman inget bättre än en våldtäktsman? Var slavar som gjorde uppror inget bättre än slavnehavare? Det finns något sådant som självförsvar. I vissa fall framtvingar våld maktobalanser; i andra fall utmanar det dem. För människor som fortfarande tror på ett auktoritärt system eller Gud, är den högsta prioritet att följa reglerna - vare sig de är lagliga eller moraliska till vilket pris som helst: de tror att de kommer belönas för att göra det, oavsett vad som händer med andra som ett resultat. Om sådana människor kallar sig konservativa eller pacifister gör liten skillnad i slutändan. Å andra sidan, för oss som tar ansvar för oss själva är den viktigaste frågan vad som kommer att bidra till att göra världen till en bättre plats. Ibland kan detta innefatta våld.

Poliser är också människor och förtjänar samma respekt som alla levande varelser. Poängen är inte att de förtjänar att lida eller att vi ska ställa dem inför rätta. Poängen är att de rent pragmatiskt inte får tillåtas att brutalisera människor eller införa en orättvis samhällsordning. Även om det kan vara stärkande för dem som har spenderat sina liv under förtryckets häl, att fundera på att slutligen göra upp med sina förtryckare, är befrielse inte en fråga om att utkräva hämnd utan att göra den onödig. Därför, även om det ibland till och med kan vara nödvändigt att sätta eld på polisen, bör detta inte ske med ett självrättfärdigt och hämndlystet sinne, utan från en plats av omsorg och medkänsla - om inte för polisen själva, åtminstone för alla som annars skulle lida av deras händer.

Att delegitimeras polisen är inte bara fördelaktigt för dem som polisen riktar in sig på, utan också för polisens familjer och poliserna själva. Poliser har inte bara extremt höga frekvenser av våld i hemmet och barnmisshandel, de är

De som misshandlade Rodney King, som sköt Sean Bell, Amadou Diallo och Oscar Grant, som mördade Fred Hampton i hans säng. De som upprätthöll apartheid i Sydafrika och segregation i USA. De som bröt Victor Jaras händer och krossade Steve Bikos skalle, som betjänade Josef Stalin. De som förhörde Svarta pantrarna och Katolska arbetare, som höll register på över 16 miljoner människor i Östtyskland, som övervakar oss genom kameror och telefonavlyssning. De som skjuter tårgas och gummikulor när en demonstration går överstyr, som står på chefernas sida i varje strejk. De som står mellan varje hungrig person och butikshyllorna fyllda med mat, mellan varje hemlös person och de tomma byggnaderna, mellan varje immigrant och deras familj.

I varje land, i varje tid, säger ni att ni är nödvändiga, att utan er skulle vi alla döda varandra. Men är detta verkligen sant?

7 MYTER OM POLISEN

”Polisen utövar legitim auktoritet”

Den genomsnittliga polisen är ingen juridisk expert; han känner förmodligen till sin avdelnings protokoll, men väldigt lite om riktiga lagar. Detta innebär att hans verkställande arbete ofta involverar en hel del bluff, improvisation och oärlighet. Polisen ljuger regelbundet: ”Jag har precis fått en rapport om någon som passar din beskrivning som begått ett brott här i närheten. Kan du visa mig ID?”

Detta betyder inte att vi tanklöst ska acceptera lagar som legitima heller. Hela rättssystemet skyddar de rika och mäktigas privileger. Att följa lagar är inte nödvändigtvis moraliskt rätt - det kan till och med vara omoraliskt. Slaveri var lagligt, medan att hjälpa rymda slavar var olagligt. Nazisterna kom till makten i Tyskland genom demokratiska val och antog lagar genom de föreskrivna strukturerna. Vi bör sträva efter styrkan av samvete för att göra det vi vet är bäst, oavsett lagar och polisens intimidation.

”Polisen är vanliga arbetare precis som vi; de borde vara våra allierade”

Tyvär finns det ett stort avstånd mellan ”borde vara” och ”är”. Polisens roll är att betjäna den styrande klassens intressen; den som inte har haft en dålig upplevelse med dem är troligen privilegierad, lydig eller båda. Dagens poliser vet exakt vad de ger sig in på när de går med i styrkan - folk i uniform

räddar inte bara katter ur träd. Ja, de flesta tar jobbet på grund av ekonomiskt tryck, men att behöva en lön är inget skäl för att vråka familjer, trakassera unga svarta personer eller använda pepparspray mot demonstranter. De vars samveten kan köpas är allas potentiella fiender, inte allierade.

Detta påhitt är mer övertygande när det formuleras i strategiska termer: till exempel, "Varje revolution lyckas i det ögonblick de väpnade styrkorna vägrar att föra krig mot sina medmänniskor; därför bör vi fokusera på att förföra polisen till vår sida." Men polisen är inte vanliga arbetare; polisen är de som valt att basera sin försörjning på att försvara den nuvarande ordningen, och är därför de minst benägna att vara sympatiska till dem som vill förändra den. I detta sammanhang är det bättre att vara emot polisen än att söka solidaritet med dem. Så länge de betjänar sina ledare kan de inte vara våra allierade; genom att fördöma polisinstitutionen och nedvärdera enskilda poliser uppmuntrar vi dem att söka andra försörjningar, så att vi en dag kan hitta gemensamma intressen med dem.

"Kanske finns det några ruttna äpplen, men vissa poliser är bra människor"

Möjligtvis har en del poliser goda syften, men återigen, så länge de lyder order snarare än sina samveten, kan de inte litas på.

Det finns något att säga om att förstå institutioners systematiska natur, snarare än att tillskriva varje orättvisa till individers brister. Kom ihåg historien om mannen som, plågad av loppor, lyckades fånga en mellan fingrarna? Han studerade den länge innan han placerade tillbaka den på samma ställe på nacken där han hade fångat den. Hans vänner, förbryllade, frågade varför i hela världen han skulle göra något sådant. "Det var inte den som bet mig," förklarade han.

"Polisen kan vinna varje konfrontation, så vi bör inte provocera dem"

Med alla sina vapen, utrustning och övervakning kan polisen verka oslagbara, men detta är en illusion. De är begränsade av olika osynliga restriktioner - byråkrati, allmän åsikt, kommunikationsproblem och ett överbelastat rättssystem. Om de till exempel inte har fordon eller faciliteter tillgängliga för att transportera och behandla ett stort antal gripna, kan de inte göra massgripanden.

Det är därför en folkmassa, beväpnad endast med de tårgaspatroner som skjutits mot dem, kan hålla tillbaka en större, mer organiserad och bättre utrus-

tad polisstyrka; strider mellan social oro och militär styrka följer inte reglerna för militärt engagerande. De som har studerat polisen, som kan förutsäga vad de är förberedda på och vad de kan och inte kan göra, kan ofta överlista och utmanövrera dem.

Sådana små segrar är särskilt inspirerande för dem som dagligen lider under polisens våld. I det kollektiva omedvetna i vårt samhälle är polisen den yttersta bastionen av verklighet, den kraft som säkerställer att saker förblir som de är; att utmana dem och vinna, även om det är tillfälligt, visar att verkligheten är förhandlingsbar.

"Polisen är bara en distrahering från den riktiga fienden, Inte värd vår uppmärksamhet"

Tyvänn tyranni inte bara om politiker eller chefer; de skulle vara maktlösa utan dem som utför deras order. När vi ifrågasätter deras styre ifrågasätter vi också den underkastelse som håller dem vid makten, och förr eller senare kommer vi att stöta på några av dem som underkastar sig. Det är sant att polisen inte är mer integrerad i hierarkin än de förtryckande interaktioner i våra egna samhällen; de är helt enkelt den externa manifestation, i större skala, av samma fenomen. Om vi ska ifrågasätta dominans överallt, snarare än att specialisera oss på att bekämpa vissa former av den medan vi lämnar andra ignorerade, måste vi vara beredda att konfrontera den både på gatorna och i våra egna sovrum; vi kan inte förvänta oss att vinna på en front utan att kämpa på den andra. Vi bör inte fetischisera konfrontationer med uniformerade fiender, vi bör inte glömma maktobalanserna i våra egna led men vi bör inte heller nöja oss med att bara hantera detaljerna i vårt eget förtryck på ett icke-hierarkiskt sätt.

"Vi behöver polisen för att skydda oss"

Enligt detta tankesätt, även om vi kanske strävar efter att leva i ett samhälle utan polis i en avlägsen framtid, behöver vi dem idag, för människor är inte redo att leva tillsammans fredligt utan beväpnade verkställare. Som om de sociala obalanser och den rädsla som upprätthålls av polisens våld skulle vara fred! De som hävdar att polisen ibland gör bra saker bär ansvaret att bevisa att dessa goda saker inte lika väl skulle kunna uppnås på andra sätt.

I vilket fall som helst är det inte så att ett polisfritt samhälle plötsligt kommer att dyka upp över en natt bara för att någon sprayar "Fuck the Police" på en vägg. Den utdragna kampen för att befria våra samhällen från polisens repression kommer förmodligen att pågå så länge det tar oss att lära oss att